

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 6. Venit in ciuitaten Samariæ. In Samaria se Christus effundit velut Nilus in Ægypto, quod si sponsa non aperiat, ad alteram transibit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

manet Saluator, Patris æterni sapientia, mulieri declarans non horum corporum secreta celestium; sed diuinae suæ mysteria gratiæ ac gloriæ; placeatque illi isdem plenius instruantur.

§. 6. Venit in ciuitatem Samariæ. In Samaria se Christus effudit velut Nilus in Ægypto, quod si sponsa non aperiat, ad alteram transiit.

prosequitur Cardinalis Caietanus.

Hic casus ille contigit lamentabilis, in quo duo filij Iacob, Simeon & Levi arreptis gladiis tam horrendam exercuerunt hominū stragem in vindictam commissi per principem. Hemor Rupi & raptus Dine sororis sue. In tantum excreuit locus iste nomen, vt in eo sepulchri acceperat ossa Ioseph Patriarchæ: Dauid non semel, hoc inter maxima sua cantabat fortuna, quod regiones & loca circa ciuitatem hanc posset disponere, Exultatio & diuidam Sichimam. Nec hoc pro magno reputandum, cum D. Hier. præterdat, quod hic Rex imperauerit maximus ille Sacerdos Melchisedech. Attamen ex variis successibus in tantam degenerauit nequitiam, vt in ea populus habitaret, quò sub celo nullus iniquior: si namque primi regionis illius incolæ mali fuerint, Chanani, multiūga peruersitate nebulones, teste Spiritu S. vt in tantum criminum penam inde meruerint exterminari, peiores multo fuerunt incolæ, Dei populus, qui illam intrarunt, & possederunt: Hic enim primarius fuit locus, in quo idola erigebantur, quibus tanta lapsi sunt scelera, Deumque adeo grauitèr offenderunt, vt iusta peccatorum vindicta, ex duodecim tribubus decem in perpetuam deiectas seruitutem perdidit. Tandem, vt præfati sumus: inde omnes eliminauit, & si nequam fuerint illi sequentes multo fuere nequiores, gens aduentitia, totius orbis nequissimi, vt diximus.

Gen. 34.

Ioseph, ult.

Pf. 107. 8. Li. de locis Hebraicis.

In lib. Sap. Pentate.

Hoc in monte Garizim templum idolis adificatum est in æmulationem & contrapositionem templi Hierusalem, tantaque animi pertinacia, vt persuadere conarentur, hunc esse montem sanctum, in qua preces fundendæ, & nequaquam in monte Moria Hierusalem, vnde in quaestione veterum populo Dei sacras ceremonias, sancta sacrificia, veramque religionem, sicut modo hæretici Catholicis. Quocirca de illis se Spiritus S. exponit: dum ait: *Diuis gentes odiuit anima mea, certis non est gens, quam oderim, qui sedet in monte Seir, & Philisthim, & stultus populus, qui habitat in Sichimis.* Eratque hoc adeo frequens, & si quis aliquem probro vellet nomine distamare, illum diceret Samaritanum.

II. Quis sit mons Garizim.

Eccl. 50. 17

In hanc igitur terram venit Saluator noster totus amore colliquefactus. Eum in Hierusalem Scribæ & Pharisei suis nequitis, diabolica inuidia, & hypocriti sceleratissimi grauitèr irritarunt. Placebat ipsis summopere, quod Herodes Rex de eorum illum abstulerat conspectu, qui illos suis tam grauitèr irritauerat: reprehensionibus, Demit.

Gen. 34. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Domini scilicet præcursores. Aduertunt quod eodem tempore Christus exurgat miraculis doctrinaque clarior, & copiosior turbæ multitudinem quam alter ubique frequentior, qui similiter eorum in lucem producit arguuntque scelera, quid moliantur? Christo sese fortiter opponunt, in eius necem conspirant, & tanto se studio eius proficiunt inimicos, ut Nicodemus licet Princeps Iudeorum inter illos, doceri cupiens ab illo celesti in agnito interdiu illum accedere ve-

Joan. 3. 1.

retur sed noctis tenebris coopertus a litet. *Veni ad Iesum nocte.* Decretum erat Christo illos deferere, & in Galilæam reverti pertransire Samariam utique in eandem, ibique misericordie suæ fontes effundere copiosissimos; ut in eo hoc

Amos 9. 5.

Vatis Amos imple etur. *Dominus Deus exercituum, &c. ascendet sicut rivus omnis, & defluet sicut fluvius Egypti.*

III.

17.

Quis sit

Nilus

fluvius.

Lib. 5. c. 5.

Fluvius Egypti, Nilus est suis famosis inundationibus, hic vnus eorum qui de paradiso scaturiunt, & in mare magnum se effundit: certis autem anni temporibus alueum suum egreditur, & per omnes se diffundit campos incultos, eiriceta, & arenaria illa rigat, facitque ut messe profertant vberitatem. Plus opinatur, hoc ex eo procedere, quia cum ex multis pluvis superioribus, magnam trahat secum arenatum quantitatem, quæ do illæ ad mare consistunt, littoris fluctibus repulsa, fluminis causant inundationem. Ego vero sentio inundationem venire ex horridis quibusdam ventis, qui certis spirant temporibus, quibus maris undæ tanto pelluntur impetu, ut illas Nili faciant exundare; sicut Anuij Scutilla: cum enim maris aquæ vento compulsa vehementiori, Nili fluminis aquis opponuntur, nec locum cedunt ut in mare sese exonerent, alueum flumen suum excedit, sequæ per terratum arenam diffundit, illaque vberitatem fecundat.

I V.

Christus

Nilo cõ-

paratur.

Ezechi. 4.

40.

O Christe Sanctissime, clamat præscius Amos, *Dominus Deus exercituum, Nile pulchre, qui de paradiso produisti, ut te in Iudæa exonerares: Ego sapientia effudi flumina. Ego quasi irans aqua immense de fluvio. Ego quasi fluvius Doris, & sicut aquæ dulcis exiisti de paradiso: dixi: Rigabo hortum meum plantationum, & inebriabo præteritæ fructum.* Cælestis ille fluvius in mare diffusit Iudææ inter Phariseos: hac de causa Hierusalem ascendit, Metropolim & partem maris huius principalem. Furibundi spirant & conspirant continuo venti rabida liuoris, ac superbae malitiae, qui fluctus agitant Phariseorum Scribarumque decumanos, illi huic se opponunt

acriter, resistuntque furiosi. Quid agens, sine clementissimè Num impetus se vestre continebat hoc minime, sed defluat, alueum excedit, & præ illa sylvestria Samariæ rigabit, in illa doctrinæ suæ signorumque sententia derinabit, quibus messis colligetur lætissima, totius conversio civitatis. Hoc vult Evangelista capiamus, quando dicit. *Veni ergo in civitatem Samariæ, quæ dicitur Sichar.* Si diuina suæ misericordie rivo potueris obstaculum, suosque detinueris torrentes tempestuosos illis ventis tuæ cupiditatis, luxuriæ avaritiæ, factionis, ne credideris, quod æria deficient, in qua se diffundet, sed exiliet velut fluvius, alueum suum egressus, illa que aquarum aliis superfundet, te vero iterum, arenamque deseret infructuosum. Ne tibi persuadeas, quod sua Deus continebit cursum misericordie, donorum, gratiarum ac gloriæ, non tibi vim inferret si illas recusaueris: neminem enim cogit, qui summa nos regit suavitate diuinaque sapientia, quæ hoc exigit, ut quodlibet secundum suam regatur naturam, nulla facta violentia, talis autem est hominis natura, ut sit suis in actionibus non coacta sed libera, porro, si contra max tu eius nobis recipere misericordias & dona transibit, alique communicabit, in quos verus ille fluvius sua gratiarum effundet fluentia, in non leuem tui confusionem, animaque salutem.

Ad ostium accedit sponsæ, factus fons favorum & gratiarum, eo desiderio, ut illam his affectum opulenter, portam pulsat, vociferatur, imitatur. *Aperi mihi foras mea, caput meum plenum est rore, & cunctis mei guttis noctium.* In præputio est inquit D. Gregor. quod ait Apostolus: *Copiam præparavit Christus Deus.* Hoc caput plenum est rore. Quis rore est hoc? Hoc est respondet D. Gregor. Nilus. Cuius quod decantavit Isaias, agens etiam de effluentiis, quos in mundo Saluator esset operaturus, ait: quod venit rorem ex se emittens vberitatem, qui possit omnem procul abigere mortem & veram infundere vitam, omnem prostrigare infirmitatem, salutem diuinam foris inque impertit: *Vasent me tui tui, interfici mei resurrexerunt, &c. quia vos lucis vos tuis.* Septuaginta transferunt: *Nam vos, qui de se san. as ipsi.* Hanc electionem sequuntur Græci Patres, & declarant eam ex professo D. Augustin. nec non expentis Tertullian. legens: *Ros tuus medela, vel medicum est tibi illis.* En quam eleganter exponat diuinæ gratiæ effectus, quibus Christus huic mundum irrigat. Sed aliter, & quam sint illi propria epitheta, ros qui sanctorum mortem arceat, vitam tribuit, sanatque infirmos in

tes. Attende quid ros in herbis operetur, quæ
peius languebant, concidebant, & arefcebant, il-
las extollit, forificat, uoua decorat, uirentie, ele-
gantia, & uita, languorem reparat, & uiuificat
atelescentes.

O quæ mirabilia operatur in anima Dei gra-
tia, quæ mortua in perditionem corruerat! Ros
est cælestis, qui uitam illi tribuit; criminum eius
faciat infirmitates, intellectum illuminat, uolun-
tatem corroborat, ardorem temperat, concupif-
centiæ, morus refrænat iracundiæ. De hoc rore,
teste D. Greg. loquebatur insignis ille Iob, dum
ait: *Ros morabitur in miffions mea.* Quæ sententia
Catholicam (inquit D. Gregor.) uult afferere uari-
tatem, nullam scilicet fieri posse messem cæ-
lo, sine rore illo cælesti. Hic de capite fuit
Christi, de eius, inquam, diuinitate etenim ex il-
la procedit omnis gratia, ut proprius effectus:
nam illam præter Deum dare potest nemo: *Gra-
tiam & gloriam dabit Dominus.* Capilli cogita-
tiones mentisque signant desideria, quæ ex ani-
ma, sicut capilli de capite enascuntur. Illi sunt,
inquit, pleni guttis nocturnum.

In mentem tibi ueniat pluuia illa à Domino
cælestis missa Israelitis mâna scilicet, eibus inef-
fabilis, omni sapore delectabilis: *Pluuia illa man-
na ad manducandum.* En qualis diuinus ille spõ-
sus, cuius caput fons sit roris gratiarum, cuius ca-
pilli nubes ad misericordiæ manna deplendunt:
ad hoc sponsa inuitat: *Aperi mihi foror mea, quia
caput meum plenum est rore, & cincinni mei gut-
tis notiss.* Vita gratia sua quærit animæ tuæ lar-
giri, & suis illam curare malis, iacturâ repara-
re peccata dimittere, famem releuare, donis te
implere cælestibus, onustus adest, ut in te seipsum
donaque sua liberalis exoneret. *Caput meum plenum
est rore.* Non illi confestim aperuit sponsa, sed
pullus sensit, uoces audiuit, illas agnouit: unde
sic ait: *Vox dilecti mei pulsant.* Nō dubito: uox il-
la uox est dilecti mei ille uocat, ille percussit o-
stium: hæc sit nihilominus, nec aperuit, uarias obtru-
dens rationes: *Expoliasti me tunica mea, quomodo
induar illa? Laui pedes meos, quomodo inquina-
bo illos?* Frigus est, quis pedes exponat teræ? O-
pizceus mysterium! An factu possibile, ut cog-
noscent, quod sponsus esset qui pulsabat, credēs
ad ea uera dici, quod rore diuino madidus adef-
set, & eminentissimis ac cælestibus gratiis; ut
illam ditaret, curaret, sanaret, ipsa non assurgat,
non sponso, omni posita mora, aperiat?

VII. *Sponsus pulsantem aperit.* Quæ sententia
Catholicam (inquit D. Gregor.) uult afferere uari-
tatem, nullam scilicet fieri posse messem cæ-
lo, sine rore illo cælesti. Hic de capite fuit
Christi, de eius, inquam, diuinitate etenim ex il-
la procedit omnis gratia, ut proprius effectus:
nam illam præter Deum dare potest nemo: *Gra-
tiam & gloriam dabit Dominus.* Capilli cogita-
tiones mentisque signant desideria, quæ ex ani-
ma, sicut capilli de capite enascuntur. Illi sunt,
inquit, pleni guttis nocturnum.

VIII. *Varas dicitur dicitur.* Non illi confestim aperuit sponsa, sed
pullus sensit, uoces audiuit, illas agnouit: unde
sic ait: *Vox dilecti mei pulsant.* Nō dubito: uox il-
la uox est dilecti mei ille uocat, ille percussit o-
stium: hæc sit nihilominus, nec aperuit, uarias obtru-
dens rationes: *Expoliasti me tunica mea, quomodo
induar illa? Laui pedes meos, quomodo inquina-
bo illos?* Frigus est, quis pedes exponat teræ? O-
pizceus mysterium! An factu possibile, ut cog-
noscent, quod sponsus esset qui pulsabat, credēs
ad ea uera dici, quod rore diuino madidus adef-
set, & eminentissimis ac cælestibus gratiis; ut
illam ditaret, curaret, sanaret, ipsa non assurgat,
non sponso, omni posita mora, aperiat?

IX. *Peccator Deo non aperit.* Quæ sententia
Catholicam (inquit D. Gregor.) uult afferere uari-
tatem, nullam scilicet fieri posse messem cæ-
lo, sine rore illo cælesti. Hic de capite fuit
Christi, de eius, inquam, diuinitate etenim ex il-
la procedit omnis gratia, ut proprius effectus:
nam illam præter Deum dare potest nemo: *Gra-
tiam & gloriam dabit Dominus.* Capilli cogita-
tiones mentisque signant desideria, quæ ex ani-
ma, sicut capilli de capite enascuntur. Illi sunt,
inquit, pleni guttis nocturnum.

X. *Quæ sententia Catholicam (inquit D. Gregor.) uult afferere uari-
tatem, nullam scilicet fieri posse messem cæ-
lo, sine rore illo cælesti. Hic de capite fuit
Christi, de eius, inquam, diuinitate etenim ex il-
la procedit omnis gratia, ut proprius effectus:
nam illam præter Deum dare potest nemo: *Gra-
tiam & gloriam dabit Dominus.* Capilli cogita-
tiones mentisque signant desideria, quæ ex ani-
ma, sicut capilli de capite enascuntur. Illi sunt,
inquit, pleni guttis nocturnum.*

tu tu rancoris & odij, tuæ tu leuitatis, & voluptu-
tarum, ad animæ tuæ postam diuinus ille quo-
tiat Sponsus: *Aperi mihi foror mea?* Quæties eius
percipis uoces, in cordis tui penetralibus? Anima
iam tandem à peccato resurge, anima mores istos
cotrige, ad æternam te dicunt perditionem, ca-
ue tibi, ne mors te repentina rapiat damandâ,
attende flammâs te manere sempiternas, dura-
turas quamdiu Deus, Deus fuerit, eò tu cæca
festinas, considera, te pati iacturam gloriæ cæ-
lestis, gratiæ Dei, societatis Angelorum, iuris reg-
ni cælestis. Vos ego omnes interrogo, hæc uo-
ces percipitis? Certum est, quod & ipsi fatemi-
ni, illas esse perpetuas. Dic ergo, num illas esse
Dei cognoscitis? Numquid uobis manifeste pat-
ret impulsus istos sponsi esse dilectissimi? Illine
aperitis? Vos indices estote. Mille congeruntur
exculationes. Quæ ratione talem manu mittant
hæc mea sunt deliciae & uitam mihi desecere
persuadeo, quo die illam non uidero? Quomodo
restituam illud, quod iam in sanguinem cor-
pusque conuertit? Quomodo parcam illi, qui
tanta me impudens lacessit in iuria? Quis mo-
dus illud deserendi, ex quo tantam haurio uo-
luptatem? His omnibus demoramini, nec ani-
mâ portas aperitis, nec ingressum sponso per-
mittitis desiderio.

Quid credis, sponsum agere, à te passum re-
pulsam? Num sic rore illo inunctus ibidem hæ-
sit? num illam sibi resumpsit gratiarum plu-
uiam? Nū ad suum, unde uenerat, cælum in-
gignans reuertitur? Minime gentium, sed ad a-
liam declino domum, cum in illa mihi portas
non referent, & reculent recipere, nec me
meaque uelint dona gratiarum, transeamus ad
alteram. *Ille declinauit atque transiit.* Quod si
eius misericordiis contumax obstitas, nec eius
dona gratiæque dignetis acceptare, quibus te
benignus inuitat & desiderios tuos te pascis de-
liciosis, uoluptatibus, sceleribus, nec aperis pul-
santi, ad alium transibit de quo nemo suspicaba-
tor, illum sanctum efficiet, suam illi infundet
licem, disponet, quatenus recipiat, fructumque
referat ex sanctissimis suis Sacramentis, distin-
ctam omnium faciens criminum exomologesin,
frequens sit ad mensam Domini, ut eius uiuifi-
co corpore saginetur; te uero deseret, ut om-
nis inops gratiæ in tantæ pœnam rebellionis in
æternum pereas.

Nostrum quanto in miseros illos animaduer-
terit supplicio Rex qui toties inuitati ad nuptias
impudentes: *Noluerunt uenire?* Nemo uirorum il-
lorum, qui uocati sunt, gustabis carnem meam, de-
licias;

IX. Peccator Deo non aperit.

X. Quæ sententia Catholicam (inquit D. Gregor.) uult afferere uari-
tatem, nullam scilicet fieri posse messem cæ-
lo, sine rore illo cælesti. Hic de capite fuit
Christi, de eius, inquam, diuinitate etenim ex il-
la procedit omnis gratia, ut proprius effectus:
nam illam præter Deum dare potest nemo: *Gra-
tiam & gloriam dabit Dominus.* Capilli cogita-
tiones mentisque signant desideria, quæ ex ani-
ma, sicut capilli de capite enascuntur. Illi sunt,
inquit, pleni guttis nocturnum.

XI. Christus ad alios transiit.

licias sibi preparatas. Attamen par non erat; vt non expendere: etenim summi erant pretij & magnis Regis sumptibus extractæ. Præcipit, vt famuli in plateas, & exitus viarum festui profiliant, & ad nuptias adducant, quoscumque inuenissent, aridos, cæcos, claudos, debiles, famelicos, laceros, vt paratis iam nuptiis potirentur, quas alij fastidiosi contempserant. Quoties suas Deus misericordias pauperi communicat verulæ, tristi operatio: Hic Chineusem illuminat, ibi Iaponensem instruit suorum prædicatione ministrorum, tu verò cæcus remanes, omnis expertus diuinæ suauitatis, & donorum inops ac gratarum? Hanc perfidis illis Christus parabolan dicit, qui rebelles eum recipere noluerant eiusque gratarum dona vtrò oblata despexerunt. Sic ita, num creditis, vobis illa respicientibus, mihi quod sum illa seruaturus aut aliquis sit defuturus, cui illa communicem? Ego me in hæc ericera, & syluestria exoneabo, in publicanos & peccatores, vt illo cælesti rore in sidera perficiantur cælestia. *Publicani, & meretrices præcedent vos in regno Dei.* Et hoc perficit hodie, Indæos deserit sui despectores, & ad arentes declinat benignè Samaritanos.

Matt. 21. 31.

§. 7. Fatigatus. Querit secundus Adam in sudore vultus sui panem, & visitat summus Pontifex suam Diocesim pedes.

EXacerbatus igitur Dominus hypocriti vermiculorum illorum intolerabili, quasi per Sahiorem mitem in modum fatigant, proponit tandè excedere. Hierusalem, imò ipsa Iudæa Promittit, & veltus Galilæam intercatere: quia verò Samaria, media interiacebat, illam ingreditur, & eius Metropolim ciuitatem petit Sichar: Ælium erat tempus, & aura feruens considerato namque tempore D. Ioannis, bimelre vel trimestre forer post Agni Paschalis festiuitatum, quæ ad finem Martij, vel medium Aprilis celebratur, igitur circa Iunium, vel Iulium, quo tempore calores sunt intenses, sol feruentissimus, terra calidissima, & inlat arena maris aridissima, longum iter, gressus Domini festiuus & diligens, ipse delicatus, vt qui corpus habebat opere Spiritus singulariter efformatum. Accessit autem adeo virtus fatigatus, solis ardoribus exhaustus, sudore madidus ad campum in quo paterus ille Jacob seaturiebat, vt præ nimia lassitudine ad oram putei se prosterneret. Manibus sub axilla copultri-

chis & brachijs seu puluinaru inuititur, ex factissima eius fronte sudor distillat vberissimus, facies vt rosa vernans in Maio rubet guttis noctium irrorata, ventum colligit refrigerantem ex aquis exurgentem: *Iesus autem fatigatus ex itinere sedebat sic supra fontem.*

Consideras D. Augustin. Dominum sic sedentem, & fatigatum, & ad oram putei inuictum, verba illa protulit, quibus omnes inuictum. *Hæc iam incipiunt mysteria:* quæ sunt hæc noua mysteria? Mysterium est profundum, videre Christum ab itinere fatigatum: quæ namque conuenticio Christi cum fatigatione? Quomodo quod drare possunt, essentia Saluatoris, & fatigationibus alterari? Si Apostolum interrogemus, quis est Christus? respondet: *Est splendor gloria, & figura substantiæ Patris, portans omnia verbo veritatis sue.* Confirmatur ab omnibus, splendentem non obsecrari, gloriam non pati lassitudinem. Modò videmus Dominum illum, qui nullo labore ponat omnia verbo virtutis sue, fatigari, & ab itinere fatigari. Numquid non illud est grande mysterium? Si à Iob percontemur: quid est Iesus? respondet: *Est fortissimus robore, sub quo curuantur qui portant orbem.* Si sit igitur ipsa fortitudo, in cuius conspectu, qui portant orbem, premita flectunt inclinati, quæ ratione fatigatus? Si velimus scire, quis sit Iesus, ipse nobis respondet D. Ioannes: *Est verbum Patris, per quod facta sunt omnia: Extendit caelos, fundauit terram, maretes ponderat, abyssos palmo concludit.* Si lubet, intelligere, num hæc omnia præcelsissima condens opera fatigetur, prodiit Ihsais nobis hæc exponens: *Quis extendit caelos, nihilum caeli.* Septuaginta legerunt: *Sicut cameram suis operamentis depictam, sate, luna, & stellis.* Hæc omnia creant, quasi nihil crearet, quia nec sensu, nec passus est, maiorem ad hæc omnia faciendam laborem, quam patereetur, si nihil omnino condidisset. Quinimo creato iam coelo, & vastissima hæc machina constituta, seipsum in quietis lectum obtulit, in quo solo verè posset homo requiescere. Et hoc ex mente D. Augustini, indicant hæc verba: *Requieuit Deus ab omni opere, quod patrat.*

Insuper tanto opere perfecto, adeo omnis mansit expertus lassitudinis, vt seipsum obtulerit in refrigerij locum, & sedem quietis omni laboris vniuersalem. Si igitur Dominus ille, qui tanta portat opera infatigatus, Iesus est, quomodo dicitur: *Iesus fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem?* Quis sapiens hic altissima neget mysteria? Numquid admiratione dignum elicit.

19
XX
Christus
rendit in
Galilæa.

IV.
Chri-
stus
in pe-
nitenti-
a
Ero.
f.